

● KULTURA ● KULTURA ● KULTURA ● KULTURA ● KULTURA ● KULTURA

Ljubiteljska kultura — zagnano in delovno

Mešani pevski zbor Nove Jarše med nastopom.

Počastili so kulturni praznik

V okviru praznovanja slovenskega kulturnega praznika je mešani pevski zbor iz Novih Jarš pripravil celotredenski program, kajti zavedamo se, da je sestavni del našega življenja tudi kultura.

Odlučili smo se, da obiščemo domove starejših in onemoglih občanov, kajti prav ti nimajo možnosti obiskovati zunanjih kulturnih proslav. Zato so se njihovo življenje v domovih. Večina je pohvalila oskrbo, uslužnost in človeške odnose uslužbencev do njih. Marsikdo pa je tudi izrazil željo, da bi bil rad doma med svojimi.

Ob odhodu smo obljubili, da bomo ugodili njihovim prošnjam in jih ponovno obiskali. Veseli smo se vračali domov z zavestjo, da nam je uspelo mednje prinesiti toplino, ki so jo oskrbovanci v domovih še kako potrební.

KATJA BENEDIK

Vevški kulturni utrinki

Prijeten je občutek, da obstajajo še ljudje, ki ob svojem vsakodnevnem delu ustvarjajo tudi še kaj drugega, ne meneč se ob tem za kakršnokoli materialno povračilo za to, kar dajejo družbi, kar ni njihova obveza, pa vendar dolžnost nas vseh.

Zadovoljstvo vevških papirničarjev, da smo na altar slovenske ljudske kulture pridalí novih darov, je plačilo za trud.

Trije kulturni dogodki so izpolnili slovenski kulturni praznik na Vevčah, katerega počastitev je organizirala kulturna komisija pri konferenci sindikata Papirnice Vevče.

4. februarja je bila v kulturnem domu Vevče Prešernova proslava za otvoritvijo razstave novih del likovnikov — vevških samorastnikov. V slavnostnem programu so bili verzi velikega sinu slovenskega naroda prepleteni s slovensko narodno pe-

smijo. Trije pevski zbori so ustvarili prijetno koncertno celoto — Ženski pevski zbor KUD Fran Levstik iz Gabrovke in zborovodkinja Marjana Kralj, Mešani pevski zbor Metalka z zborovodjem Mitjem Gobcem in domačini, pevci Mešanega pevskega zbora Vevče s svojo zborovodkinjo Asto Jakopič. Dobro kulturno prireditve je skalil edino pogled na redke krajane, ki so s svojo prisotnostjo počastili praznik in izkazali priznanje izvajalcem.

Uspešni razstavi naših likovnikov se je 8. februarja pridružila še otvoritev razstave likovnikov tiskarne Mladinska knjiga v modrem ateljeju tozda Veta. Ugotovitev, da so naša kulturna prizadevanja izpopolnili amaterski umetniki enega naših največjih poslovnih partnerjev, je prijetna zato, ker smo razširili poslovno sodelovanje na prijateljsko, druž-

V ponedeljek, 20. februarja, se je na 3. redni seji sestal IO ZKO Ljubljana Moste-Polje. Poleg obravnavanega zaključnega računa ter potrditve evidentiranih kandidatov za organe in svete OK SZDL je bila osrednja točka dnevnega reda akcijski načrt zveze do konca kulturne sezone 1983-84, se pravi do julija 84.

Predsednik in sekretar zveze sta podala izvršnemu odboru kratko poročilo o uresničevanju dosedanjih nalog in akcij, ki so bile zastavljene na 1. in 2. seji IO ZKO, ter spregovorila o težavah, ki spremljajo naša društva pri njihovem delu.

Zlasti je bilo poudarjeno, da v nekaterih KS krajevni organi, pa tudi posamezniki, nimajo pravega posluha za ljubiteljsko, čeprav so naša društva nosilci kulturnih dogajanj v svojih okoljih. Tudi obisk različnih prireditev kaže, da si jih krajani še kako želijo! Čeprav smo v težkih gospodarskih razmerah in je težav in skrbi tudi na drugih področjih več kot dovolj, bi morali s skupnimi močmi zagotoviti društvom vsaj osnovne možnosti za delo. Poleg finančnih in prostorskih možnosti je tu pomembna zlasti moralna podpora kot spodbuda, ki so jo naši ljubitelji prav od krajevnih in drugih organov vse premalokrat deležni!

Kultura — profesionalna in ljubiteljska — je pravzaprav zrcalo vsakega naroda, posebno pomembno vlogo pa je imela v

zgodovini pri obstoju in razvoju tako majhnega naroda, kot smo Slovenci!

Po daljši razpravi so člani IO ZKO potrdili naslednji predlog akcijskega načrta zveze:

- redne seje IO ZKO — stalna naloga
- posvet predsednikov KUD in skupin — marec 84
- posvet z zborovodji odraslih PZ — marec 84
- posvet z zborovodji šolskih PZ — marec 84
- posvet z mentorji plesnih skupin — marec 84
- posvet z mentorji lutkovnih skupin — februar 84
- posvet z režiserji — marec 84
- srečanje šolskih PZ — marec, april 84
- srečanje odraslih PZ — maj 84
- srečanje lutkovnih skupin — marec 84
- srečanje gledaliških skupin — marec — junij 84
- srečanje likovnikov — junij 84
- XV. tabor slovenskih PZ (Senti) — junij 84
- srečanje zamejskih in močanskih kulturnih skupin — junij 84
- proslava ob občinskem prazniku — april 84
- Umetniška priloga 25. maj (OK ZSMS) — maj 84
- likovno-razstavna dejavnost v KD ŠB — stalna naloga

Iz načrta zveze je razvidno, da jo čaka skupaj z njenimi društvi in skupinami do konca letošnje kulturne sezone še veliko dela, zlasti pa to pomeni ogromno prostega časa in samoodpovedi slehernega ljubiteljskega kulturnega delavca.

M. Š.

Otvoritev razstave likovnikov tiskarne Mladinska knjiga v modrem ateljeju Papirnice Vevče.

beno in kulturno področje in še bolj razveseljiva zato, ker je bilo to ravno na dan slovenskega kulturnega praznika. Z razstavljenimi deli so likov-

ni tiskarne Mladinska knjiga ponudili vevškim papirničarjem enkratni umetniški užitek.

VIDA BARTOL

Slovesno ob prazniku

Ob slovenskem kulturnem prazniku 8. februarja je bila v Domu starejših občanov v Štepanjskem naselju slovesnost, na kateri so obudili spomin na našega največjega pesnika Franceta Prešerna. Proslavo, ki je bila v jedilnici doma, udeležilo pa se jo je tudi nekaj zunanjih obiskovalcev, so pripravili varovanci doma sami, in sicer v okviru delovne terapije.

O Prešernovem življenju in delu, pa tudi o času, v katerem je ustvarjal, je zbranim spregovoril Anton Štrubelj. Govor je popestril tudi z recitacijo uvoda h »Krstu pri Savici«. Nato je 10-članski pevski zbor zapel pesmi

»Zdravljica« in »Pod oknom«, na neko partizansko melodijo pa še pesem »Naš novi dom«, za katero so besedilo pripravili tudi pri delovni terapiji. Manjkalo tudi ni recitacij. Marija Sedej je povedala Prešernovo pesem »Nezakonska mati«, Marija Delkin »O Vrba« in Lini Perko pesem »Povodni mož«. Za konec pa sta še Marija Pavček in Marjan Završnik skupaj zapela pesem »Bliza se železna cesta«.

To res lepo slovesnost so varovanci doma izvedli sami, kar je še zlasti pohvalno zato, ker so domala vsi nastopajoči imeli prek 80 let. (Besedilo in slika DARJA JUVAN)

Da je to, kar piše v naslovu, res, najbolje dokazuje proslava ob slovenskem kulturnem prazniku, ki je bila v kulturnem domu Hrušica. Program so izvedli člani MPZ Bizovik in KUD Proga 13 (Hrušica). Za uvod je MPZ Bizovik zapel Zdravljico, zatem so člani »Proga 13« izvedli recital Prešernovih pesmi ob spremljavi klasične kitare.

delovanja med kulturnimi društvi, saj trud ni zaman. To so pokazali tudi obiskovalci z odobravajočim ploskanjem po vsaki točki in še posebej ob koncu prireditve.

Vendar pa 8. februar ni edini dan, ko KUD Proga 13 pokaže svoje delo. Od decembra dalje vadbimo celovečerno komedijo »Poročil se bom s svojo ženo«. Ravno

tako smo se izkazali ob novoletnih praznikih z mnogimi gostovanji za otroke in z dedkom Mrazom v živo v veleblagovnici Astra. V krajevni skupnosti Hrušica pa smo v prednovoletnih dneh za otroke in mladino pripravili igrice in predvajali risanke. Tudi otroci so nam izrazili veliko hvaležnost.

Vendar pa našega dela na žalost ne cenijo vsi. Nekateri ga celo omalovažujejo in ovirajo. V mislih

imam krajevno birokracijo, to je birokratsko miselnost sveta KS in predsedstva KO SZDL. Zaradi njihove brezbrzičnosti je KUD Proga 13 kljub šestletnemu plodnemu delu še vedno neregistriran. Kar pa je še huje, je to, da nam nasprotujejo in ovirajo prireditve, kjer je le možno. Kljub vsem dogovorom in sklepom na svetu KS in

SZDL, je bila dvorana ob tednu, namenjenem otrokom, in ob Prešernovem dnevu mrzla. Vse prošnje in posredovanja članov KUD pri predsedniku KS in SZDL ter tajnici KS so bila zaman. Obiskovalci so morali zmrzovati. Prav rad bi vedel, ali bi odgovorni v KS še kdaj šli v kino ali gledališče, če bi jih tam vso predstavlo zeblo. (Ne)odgovorni v KS niso nič drugega kot opredmetenje Bibičevih

besed na svečanosti 8. februarja v Cankarjevem domu. Upajmo, da se bo odnos KS do našega dela vendarle spremenil, saj se KUD s svojim delom in dejavnostjo znotraj SZDL trudi za to.

Na koncu še nekaj besed o režiserki Marjani Jevšjak. Marjana režira od leta 1979. Vendar ni le režiserka, ampak je tudi duhovni vodja

društva. Kadar je bilo najtežje, nas je znala s svojo zavzetostjo za delo, požrtvovanjem in pravo besedo ob pravem času potegniti iz malodušja in pripeljati kulturo v paši KS tja, kjer zdaj je. Zato tudi menimo, da bi jo moralo predsedstvo KO SZDL nagraditi. Za konec samo še to: »Marjana, hvala, in prosimo, ostani med ljubitelji slovenske kulture še dolgo tako prizadevna.«

BORIS KONONENKO

Velika dvorana

7. marca ob 17. uri — KONCERT GOJENCEV GLASBENE ŠOLE LJUBLJANA MOSTE-POLJE — Vstop prost!
23. marca ob 19.30 — Večer plesov in pesmi narodov in narodnosti Jugoslavije v izvedbi ene najboljših slovenskih folklornih skupin »KOLEDA« iz Velenja. Skupina je prepotovala že vso Evropo in ZDA in požela veliko odličnih kritik in priznanj.

Prodaja vstopnic en dan pred predstavo od 16. do 19. ure in na dan predstave od 16. ure dalje pri blagajni KD Španski borci, Zaloška 61.

▼ Člani folklorne skupine KOLEDA iz Titovega Velenja.

ČESTITKE OB JUBILEJU

Naš občan Ivan Snoj, udeleženec NOB in nosilec Partizanske spomenice 1941, stanujoč na Vevčah, Skojevca 26, bo 3. marca praznoval šestdeseti rojstni dan. Čestitamo k življenjskemu jubileju!

Adi Jevšnik — 70-letnik

Te dni, natančno 12. 2. 1984, je Adi Jevšnik, upokojeni polkovnik, praznoval visok življenjski jubilej — 70 let plodnega in delavnega življenja. Rodil se je v rudarski družini v Zagorju sredi proletarcev-rudarjev.

Ze v zgodnji mladosti je okusil grenak kruh rudarjev. Vključil se je v vse delavske napredne organizacije, ki so jih imeli rudarji. Zaradi naprednega mišljenja in delovanja je bil že 1932. leta sprejet v organizacijo SKOJ. Po vdoru okupatorja so ga Nemci že avgu-

Opravljal je menda že vse dolžnosti, ki so možne v okviru krajevnih skupnosti. Bil je sekretar OO ZK v KS, predsednik KK SZDL, KO ZZB NOV in ZRVS; predsednik raznih komisij pri krajevni skupnosti in društvih in ne nazadnje, kljub visoki starosti in šibkem zdravju, predsednik sveta KS Kodeljevo. Prav o tej zadnji dolžnosti pa je treba povedati nekaj besed. Že po svoji funkciji je bil vključen v delovni tok vseh organov delegatskega sistema v KS in občini. To dolžnost, ki jo je do nedavna opravljal, je imel tudi v času, ko so se dogajale tako v svetu kot pri nas zelo pomembne reči: zaostrovanje na mednarodnem prizorišču, smrt naših velikanih Kardelja in tovariša Tita. Vse to tudi ni moglo mimo krajevnih skupnosti; še posebno kar se tiče SLO in DS. Prav temu področju pa je Adi Jevšnik posvečal vso pozornost in znanje.

Prizadeval se je tudi za urbano ureditev naše KS. Pri referendumu za samoprispevek ter pri splošnih volitvah pa je prav svet KS prispeval največ. V sodelovanju s KK SZDL in drugimi DPO so bile te akcije vedno dobro izpeljane. Trudil se je, da naši malčki dobijo svoja igrišča in jasli, da šola dobi telovadnico, da so mladi in starejši organizirani v interesne dejavnosti v KS v obliki sekcij ter širijo svoje delovanje. Zaradi vsega tega uživa Adi Jevšnik spoštovanje in ugled pri vseh krajanjih. Radi slišijo njegove žive in odločne besede na raznih zborih in shodih.

Je še vedno živahen in ne prizna svojih let, še vedno je delaven v vseh DPO in društvih KS Kodeljevo.

Zatorej mislim, da je prav, da v imenu vseh krajanov Kodeljevega zaželimo tovarišu Adiju Jevšniku še mnogo let, da še naprej tako pogosto slišimo njegov glas med nami v boju za lepši jutri naše domovine in naše krajevnne skupnosti.

V imenu vseh samoupravnih organov DPO in društev Kodeljevega Franjo Bavec

sta 1941. leta aretirali in odpeljali v Matthesen, kjer je bil vse do 1943. leta. Ko je prišel domov, je takoj odšel v partizane, kjer je kot izkušen družbenopolitični delavec opravljal različne odgovorne dolžnosti od politkomisarja čete pa do politkomisarja partizanske brigade.

Po osvoboditvi je ostal v JLA in nadaljeval delo kot višji oficir med mladimi pripadniki JLA. Leta 1958 je bil odrejen za predsednika razmejitvene komisije na tržaškem delu meje med Italijo in Jugoslavijo, kjer je uspešno opravil svojo nalogo.

Po upokojitvi 1963. leta se je Adi Jevšnik naselil v krajevni skupnosti Kodeljevo. Nemirni duh mu ni dal, da bi užival zasluženi pokoj. Takoj se je vključil v delo na terenu v raznih družbenopolitičnih organizacijah in društvih.